

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 212.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000546480/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

jeg til at faa andre til at tro det samme, thi det bestyrker mig selv, naar de gjør det; intet dæmper Angsten for at tvivle som det at bede og bekjende og saa at faa andre til at tro. Jo, for det var jo en Forbrydelse at faa andre til at tro, naar det ikke var sandt, — men hvor skulde man kunne øve en Forbrydelse — i Guds Navn — — og det skeer — og kan kun skee — i Guds Navn — det at udbrede Troen.»

De var komne forbi Slotskirken i Vesterenden af Byen og havde nu det store, flade Land til alle Sider. Mod Nord var det Hede, mod Syd de magtige Elb-Enge, men det meste var hvidt af Sne, Engene tildels graablanke og skinnende i Solen: Is. — Et Stykke borte — ligesom højere end Isen — saaes Flodens hurtigt vandrende Bølger; det var Højvande og rivende Strøm.

Den korte Decemberdag var allerede saa smaat ved at hælde, Solskinnet havde stærkt gullig Glans. De to Mænds Skygger faldt lange ud over Isen.

«Lad os gaa derud!» sagde Doktor Luther. «Vi kan gaa sønden om Byen paa Isen, tilbage til det sorte Kloster. Det har I vel aldrig prøvet før. Saa er I jo ogsaa straks hjemme selv.»

«Kan det blot bære,» sagde Magister Philip, idet han forlod Vejen.

«Isen? — Hvor den kan bære mig, der slipper I ikke igjennem.»

«Saadan som I beskrev Tvivlen,» sagde Magister Philip lidt efter, «saadan har jeg aldrig kjendt den. Deri har I Ret. — Men jeg kommer til at tænke paa: naar vor Tvivl er saa forskjellig, mon saa Eders og min Tro er den samme?»

«Hvor skulde den være andet! Det er jo Guds Ord, vi begge troer paa.»

«Jo, men *Maaden*, hvorpaa vi troer?»

«Maaden? — det er ligegyldigt. Thi det, vi troer paa, det har vi. Og naar vi troer paa Guds Naade, saa har vi alt.»

«Ja — troer og troer —»

«Naar jeg troer paa Guds Naade i Jesus Kristus, saa har jeg alt!» — Doktor Martin stod pludselig stille og trak Vejret dybt. «Men naar Troen vakler, saa er alt tabt for mig. — — Kjære Magister Philip, jeg tænkte, det skulde have gjort mig godt at gaa, — men jeg bliver ved at være urolig —